

Statenlid:	Fractie:
Klaas-Jeroen Terwal	VVD
Robert Zaal	GroenLinks
Joost van Gilse	VVD
Marco Deen	PVV
Gerard Hartog	VVD
Arja Kapitein	D66
Bastiaan de Wit	VVD

Ines Kostic

PvdD

Remine Alberts	SP
Jaap Hollebeek	PvdD
Gerard Kohler	JA21
Fabian Zoon	PvdD

Annette de Vries	PvdA
Nick Kaptheijns	PVV
Dennis Heijnen	CDA
Emre Kanik	D66
Ilse Bezaan	PVV

Floris van der Knoop	FvD
Eduard Mangal	DENK

Positief:

De Amsterdamse spreektijdenregeling bevalt mij goed. Het bevordert een snellere verloop van de vergadering doordat het onder meer een einde maakt aan de in het 'oude systeem' eindeloze interrupties met daarin vaak herhalingen van sommige partijen.

Ik hoop dan ook dat we de Amsterdamse spreektijdenregeling behouden.

Ik ben positief over de regeling en wat mij betreft wordt-ie gecontinueerd, zij het dat voor GS een uitzondering moet gelden zodat alle (of dat de vz met name daarvoor zo nodig extra ruimte biedt).

Ik ben zeer tevreden over de spreektijdenregeling. Dit zorgt voor het efficiënt indelen van de eigen tijd en het beperken van interrupties en vragen tot de politieke hoofdzaken. Vergaderingen lopen minder uit.

Er is één afwijking die ik zou willen bepleiten van het Amsterdamse systeem:

Als een spreker geïnterrupteerd wordt, dan moet die zonder verlies van spreektijd kort en bondig kunnen antwoorden. Bij interrupties zouden dan bijvoorbeeld de eerste 30 seconden van de beantwoording niet van de spreektijd afgetrokken worden.

Wat mij betreft voeren we de Amsterdamse systematiek ook in bij de Statenvergaderingen.

ik ben groot voorstander van de Amsterdamse spreektijdenregeling

Ik kan er kort over zijn, mijn oordeel is 'positief'. Invoeren wat mij betreft!

Wat mij betreft is de invoering van deze spreektijdenregeling een goede verbetering.

Het is niet altijd gemakkelijk, maar ik ben zelf in ieder geval veel scherper op mijn spreektijden geworden. Zowel door mij in mijn bijdrage meer te concentreren op de hoofdlijnen en/of op mijn prioriteiten als door mij beter af te vragen wat ik ook door technische vragen vooraf kan doen.

Ik vind het fijn dat met deze regeling de vergadering minder uitlopen. De vergaderingen duren immers al behoorlijk lang en uitloop vind ik daarom best wel vervelend.

- In de breedte steun voor het Amsterdamse model, waarin mijns inziens recht wordt gedaan aan de democratische basis voor ons politieke debat;
- Mijn ervaring in de commissie is positief. De verdeling van tijd vraagt om focus bij sprekers, hetgeen ten goede kan komen aan het debat;
- De rol van de voorzitter blijft om de spreektijden goed te bewaken, zowel voor PS als GS. Het begint echter bij de verantwoordelijkheid van sprekers zelf. Ik voel commitment bij collegafracties om hiermee door te gaan, blijkens hun inbreng die (merendeels) binnen de spreektijd blijft in vergaderingen.

--

--

Mijn ervaringen met de "Amsterdamse regeling" zijn louter positief.

Bij deze wil ik aangeven dat ik positief ben over de Amsterdamse spreektijdenregeling. Ik heb 2 opmerkingen:

- De antwoorden op een interruptie zouden niet moeten meetellen voor de spreektijdenregeling
- Het moet aan de voorzitter zijn om soms enige coulance te betrachten richting gedeputeerden en Statenleden. Zeker als dit niet steeds dezelfde personen zijn.

Ik vind het prettig dat er in dit model geen spreektijd kan worden verlengd door vaak interrupties te plegen. Wat ik wel vervelend vind is dat het beantwoorden van een interruptie af gaat van de eigen spreektijd. Als er een aanpassing zou kunnen komen dat de vraagsteller wel spreektijd verliest maar de beantwoorder niet, dan zou ik dat een verbetering vinden. De gehanteerde methode nu gaat ten koste van het debat, maar terug naar de oude situatie heeft niet mijn voorkeur, omdat vergaderingen dan vaak lang uitlopen.

ervaring zeer positief!

Als duoraadslid van de gemeente Amsterdam ben ik mij bewust van de voordelen en gevaren van de tijdsdruk die zo wordt opgelegd.

Dwingt tot efficiënt vergaderen

Dwingt om je onderwerpen goed uit te kiezen

Voorkomt ellielange vergaderingen

Voorkomt "filibustering"

Je moet goed nadenken over wat je wilt zeggen

Vergadering blijft overzichtelijk

Doordat de spreektijd wordt getoond tijdens het woord te hebben kan er rekening worden gehouden met hoeveel en wat je wil zeggen; Amsterdam ontbeert dat."

Bij dezen een reflectie op de zogenaamde "Amsterdamse spreektijdenregeling". Eerst in het algemeen, dan wat meer per onderdeel, zoals dat in uw email geschetst.

In het algemeen: Voor ons is de grootste meerwaarde van commissievergaderingen dat we een uitgebreid, gezond democratisch debat kunnen voeren en transparant ideeën kunnen uitwisselen. Dat niet iedereen vooral diens bijdrage voordraagt, maar dat we daadwerkelijk vooral van gedachten wisselen. Dat is de kracht van onze democratie, dat zorgt voor verbinding en meer begrip voor elkaar. Dat is een belangrijk onderdeel van een nieuwe, gezonde bestuurscultuur.

Het model van de Amsterdamse spreektijdenregeling is een aanzienlijke inperking juist van dat belangrijke democratische debat. Dat omdat de tijd bij interrupties loopt (voor zowel de vragensteller als degene die de vragen beantwoordt).

Het Amsterdamse model was wellicht nuttig in Amsterdam, waar veel meer stukken, moties en andere kwesties de revue passeren dan hier in de provincie. De provincie is wat dat betreft veel overzichtelijker. Juist hier is het versterken van het democratische debat waardevol. Dat wordt door het Amsterdamse model aangetast, in plaats van versterkt.

Kleinere partijen worden hiermee ook buitensporig mee benadeeld: grotere partijen hebben, ook door hun positie in de coalitie, vaak veel meer spreektijd over om mee te spelen voor interrupties. Vooral bij een drukkere agenda, met veel belangrijke onderwerpen, is dat problematisch bij kleinere partij.

Ingrijpen in aantal interrupties kan de voorzitter nu al per onderwerp (en dat gebeurt ook), dus wij zien niet in waarom het debatrecht op deze manier verder moet worden ingeperkt.

Hieronder ga ik kort in op de verschillende onderdelen van het Amsterdamse model:

- De spreektijd geldt voor alle inbreng, interrupties en antwoorden op interrupties behalve voor het ordedebat/een punt van orde en vragen aan de inspreker.

Feedback: Zoals boven geschetst is dit het punt waar we de grootste moeite mee hebben. Specifiek met het feit dat de tijd bij interrupties blijft lopen is dodelijk voor het belangrijke democratische debat en uitwisseling van ideeën: twee zaken die juist centraal zouden moeten staan in een commissievergadering.

Alternatief: laat de tijd niet lopen bij interrupties. Desnoods dan wel bij rondvraag.

- Tijdens de vergadering ziet de voorzitter, bijgestaan door de commissiegriffier, toe op het naleven van de afgesproken spreektijden.

Feedback: Ok.

- Verder heeft de voorzitter de ruimte om naar eigen inzicht af te zien van hetgeen is afgesproken ten aanzien van de spreektijden.

Feedback: Ok.

- Tot slot kan de voorzitter de spreker het woord ontnemen als zijn spreektijd voorbij is.

Feedback: Ok.

Daar is tussentijds in Noord-Holland, tijdens het experiment, de uitzondering aan toegevoegd dat de rondvraag is uitgezonderd van deze spreektijdenregeling.

Feedback: Ok.

Mijn probleem met deze regeling is dat het debat erdoor gesmoord wordt: ieder leest zijn "verhaaltje" voor en dat is het dan. Interrupties kunnen niet goed worden gedaan, omdat op de beantwoording de tijd doorloopt, waardoor een statenlid ervoor kan gaan kiezen omdat er nog andere onderwerpen op de agenda staan.

Is het een idee om ieder een aantal interrupties toe te staan, zoals in de Kamer gebeurt. Daar vergadert men per onderwerp en daar wordt dan een vast aantal minuten voor uitgetrokken. Plus twee interrupties.

Ik weet dat er bij ons vergaderd wordt per commissie en niet per onderwerp, maar een beetje buiten de box denken is nooit weg.

Ik heb er alle begrip voor dat er naar manieren wordt gezocht om tot een goede, werkbare balans te komen tussen een gezond politiek debat en het bewaken van de tijd. Ik merk echter dat het debat door deze regeling een beetje dood aan het slaan is. Dat interrupties vaker op zak worden gehouden is een keuze van het individuele Statenlid/commissielid, dat heeft dus voor- en nadelen. Het voordeel is dat men goed nadenkt voor men tijd aan een interruptie spendeert, het nadeel is dat er minder debat komt.

Wat mij echter persoonlijk stoort is dat het beantwoorden van interrupties ook van de spreektijd af gaat. Het is al meerdere keren gebeurd dat sommige fracties geen spreektijd meer hadden, doordat ze door meerdere andere fracties werden geïnterrupteerd. Dat kan nooit de bedoeling zijn.

Al met al vond ik de oude regeling beter,

Ik kan er een heel verhaal over houden, maar dat zal Ines wel doen denk ik. Daarom kort het systeem slaat het debat dood en is nadelig voor de oppositie. Gisteren merkte ik opnieuw dat coalitiepartijen onzinnige vragen gaan stellen om spreektijd van oppositie op te roken.

Namens JA21

De Amsterdamse regeling, in aangepaste vorm, heeft een aantal gevolgen:

- De voorzitter kan het aantal interrupties en de lengte ervan moeilijker beperken, omdat in deze nieuwe regeling de spreektijd doorloopt.

Je ziet dat daardoor een interruptie een bijdrage van iemand kan kapen, doordat de interruptie lang is.

- De spreektijd van iemand die geïnterrupteerd wordt kan door de beantwoording onredelijk beperkt worden. Of de geïnterrupteerde kiest ervoor om niet te antwoorden of zeer kort, waardoor debat niet gestimuleerd wordt.

- Zowel bij commissieleden als bij GS zien we dat door de beantwoording van interrupties, tijdnoed ontstaat. De voorzitter moet dan ingrijpen door extra spreektijd te geven.

Hierbij wordt dan gebruik gemaakt van de regel "de voorzitter naar eigen inzicht kan afzien van de spreektijden". Deze regel zou alleen in uitzondering gebruikt moeten worden; dit is nu niet het geval.

- De extra spreektijd die toegevoegd is compenseert niet voor de tijd die nodig is voor goed geplaatste interrupties en een goed debat.

Ons voorstel is om de Amsterdamse spreektijdregeling Noord-Hollandse stijl niet over te nemen.

Mocht de meerderheid van de Staten besluiten om te regeling aan te passen, dan zou ik het volgende adviseren:

- om de beantwoording van interrupties niet ten koste te laten gaan van de spreektijd.
- de stofkam door het regelement van orde te halen.

Dat laatste wil ik graag onderbouwen:

Ik stel vast dat het huidige regelement van orde (<https://lokaleregelgeving.overheid.nl/CVDR358128/4>) niet past bij de huidige praktijk.

Artikel 70 Presentielijst wordt al langere tijd anders ingevuld en geeft problemen bij digitale aanwezigheid.

Artikel 72b Rondvraag wijkt in de praktijk af van de regelgeving. Volgens de regel moet een vraag van tevoren zijn aangemeld bij de commissieadviseur. In de praktijk kan staande de vergadering een vraag gesteld worden. Daarnaast geeft Artikel 46 Vragenuur meer ruimte voor debat. Het is raar dat in PS meer ruimte voor debat is dan in een commissie. Ik stel voor om de behandeling van de rondvraag gelijk te trekken met die van het vragenuur.

Daarnaast zou ik Artikel 73 (Notulen lid 3) aanpassen; zodat er de mogelijkheid komt voor de voorzitter om (met name bij B stukken) een schriftelijke behandeling van een agendapunt mogelijk te maken.

Tot slot wil ik melden dat conform Artikel 76 de spreekijdregeling voor Statencommissies door PS vastgesteld dient te worden.

Op zich is mond o-pen tijd lopen een prima uitgangspunt. Waar ik veel moeite mee heb, is dat bij interrupties ook mijn spreekijd gaat lopen. Dat kan leiden tot veel vragen met als bijbedoeling dat mijn spreekijd opraakt. Dat kan en mag niet de bedoeling zijn. Dat de tijd van de vraagsteller wel gaat lopen, ook als ik dat doe, is beter te pruimen want daarvoor kies je als vraagsteller.

De fractie van Forum voor Democratie Noord-Holland heeft de Amsterdamse spreektijdenregeling mogen ervaren en is hier minder enthousiast over. Hieronder onze motivering:

Een groot nadeel aan de Amsterdamse versie is dat een kleine partij erg snel door zijn spreektijd gaat als hij steeds wordt geïnterrupteerd door andere partijen en hierop moet antwoorden. In een waardige en eervolle omgang met elkaar zal dit misschien niet zoveel verschillen met de 'oude' versie, maar politiek is politiek en interrupties kunnen worden gebruikt als strategisch middel. Wij spreken ook onze zorg uit dat hier de wet van Murphy gaat gelden: 'Alles wat kan gebeuren gaat ook (een keer) gebeuren.' De situatie zal dus voorkomen dat bij een voor ons belangrijke vergadering onze spreektijd opgesoupeerd gaat worden aan antwoorden op interrupties waardoor wij ons punt, eventueel pas later in de vergadering aan de orde, niet helder naar voren kunnen brengen omdat de spreektijd op is. Deze situatie zien wij als zeer onwenselijk en spreken onze duidelijke voorkeur uit om terug te gaan naar het oude model.

Je kunt niet alles bespreken

College of coalitie kan zaken doordrukken door de agenda zo vol te maken dat men te weinig tijd heeft om hun mening erover te kunnen geven

Kleine partijen worden disproportioneel geraakt waardoor hun stem minder waard wordt ten opzichte van grotere partijen

Vermindert de democratische discussie; je bent minder geneigd om in discussie te gaan om spreektijd te besparen

Grotere partijen kunnen kleinere partijen benadelen door veel interrupties te plegen

Taal zal vanwege efficiëntie harder worden

Nuance verdwijnt omdat er geen tijd is voor een goede uitleg of toelichting als daarnaar wordt gevraagd

Kan leiden tot weigeren om een vraag van een collega te beantwoorden vanwege de tijd; het gaat immers ten koste van je eigen voordracht.

Ik heb helaas geen andere vorm om mee te vergelijken. Ik heb enkel het vergelijkingsmateriaal van Amsterdam. En daar is geen tijd voor echte nuance en kunnen kleine partijen op punten die voor hen belangrijk zijn onvoldoende gehoord; zeker als de agenda vol is.